

Geen verrijzenis zonder nabijheid

De veertigdagentijd is altijd een mooie tijd waarin we een diepere beleving ervaren, naarmate deze ten einde loopt. Wanneer het feest van Pasen dichterbij komt denken wij vooral aan de verrijzenis, maar na Pasen groeit het besef dat dood en verrijzenis van onze Heer Jezus bij elkaar horen.

Dit jaar valt Pasen op 1 april. Op 1 april moet je veel niet serieus nemen. Voor veel mensen is het evangelie ook vaak een grote grap. Maar het evangelie serieus nemen levert meer op. In de tuin van Gethsémané, waar de Heere Jezus Zijn dood tegemoet gaat, neemt Hij in deze moeilijke uren van innerlijke strijd de tijd om tot God te bidden. Hij wilde niet alleen zijn en daarom nam Hij drie van zijn vertrouwelingen mee: Petrus, Jakobus en Johannes. Hij zei tegen hun: "Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe; blijf hier en waak." (Mark. 14:34). Na deze woorden ging Hij zelf een stukje verderop om te bidden. Tot twee maal toe komt de Heere Jezus terug bij zijn leerlingen en treft hen slapend aan. In vers 38 spreekt de Heere hen de volgende woorden toe: "Waak allen en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.". Zijn leerlingen lieten Hem toen alleen.

In een tijd waarin de kerk steeds minder bezoekers trekt en de wereld de Heere Jezus minder en minder ziet, lees ik graag deze tekst. Hij wijst ons erop dat we Jezus niet alleen moeten laten en moeten bidden, want onze Heere Jezus heeft aan het kruis de dood overwonnen door op de derde dag op te staan. Biddend en wakend kan ons niets deren.

Als wij de Heere Jezus zullen zoeken en prediken, als de kerk verzonken is in gebed, dan zal de kerk in haar glorie gezet worden en zal niemand aan haar getuigenis twifelen. Want de Heere Jezus zelf, zo spreekt Zijn Woord, Hij zal het bevestigen. Ik wens u allen een gezegend Pasen toe! Stephan.

